

קהילת הרמח"ל
www.ramhal.net

**פסוקי
הקיווי
לרמח"ל**

סדר פסוקי הקיווי
לימים א' - ה' וביאור
סודם, המסוגלים לחבר
נשמת האדם בכוראו ללא מחיצות
ולהעניק שלוות הנפש

בחר למעבר

קיווי

פסוקי הקיווי ליום ראשון

01

ראשון
בשבת

בטחון

פסוקי הקיווי ליום שני

02

שני
בשבת

אהבה

פסוקי הקיווי ליום שלישי

03

שלישי
בשבת

אחד

פסוקי הקיווי ליום רביעי

04

רביעי
בשבת

ייחול

פסוקי הקיווי ליום חמישי

05

חמישי
בשבת

אמת

מפתח להבנת מבנה
פסוקי הקיווי

מאמר
פסוקי
הקיווי

פסוקי הקווי ליום א'

אֱלֹהֵי בְךָ בַּטְחָתִי אֵל אֲבוֹשָׁה, אֵל יַעֲלֶצוּ
אֹיְבֵי לִי (תהלים כח, ב).

לְדוֹד, שָׁפַטְנִי יְהוָה אֲדֹנָי כִּי אָנֹכִי בַּתְּמוֹ הַלְכָתִי
וּבִיהוָה אֲדֹנָי בַּטְחָתִי לֹא אֶמְעַד (תהלים כו, א).

יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה אֲדֹנָי עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ
(תהלים לג, כב).

הֵיִשׁ בְּהַבְלֵי הַגּוֹיִם מְגַשְׁמִים?! וְאִם הַשָּׁמַיִם
יִתְּנוּ רַבִּבִים?! הֲלֹא אַתָּה הוּא יְהוָה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
וְנִבְרָא לָךְ כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת כָּל אֱלֹהֵי
(ירמיהו יד, כב).

וְאֲנִי עָלֶיךָ בַּטְחָתִי יְהוָה אֲדֹנָי, אֶמְרָתִי אֱלֹהֵי אַתָּה
(תהלים לא, טו).

הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבֵטָה וְלֹא אֶפְחָד, כִּי עֵינַי

וְזָמַרְתָּ יְהוָה יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה

• (ישעיהו יב, ב.)

וְהָיָה יוֹם אֶחָד הוּא יִוָּדַע לַיהוָה, לֹא יוֹם וְלֹא

לַיְלָה. וְהָיָה לְעַת עָרֵב יְהִיָּה אֹר

• (זכריה יד, ז.)

וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל

נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ

• (דברים ו, ה.)

וַיְהוָה אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ

עוֹלָם, מְקַצְפוֹ תִרְעַשׂ הָאָרֶץ וְלֹא יִכְלוּ גוֹיִם

זַעֲמוּ • (ירמיהו י, ז.)

אֲשֶׁרֵי הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר שֵׁם יְהוָה מִבְּטָחוֹ וְלֹא פָנָה

אֶל רְהָבִים וְשָׁטִי כֶזֶב

• (תהלים מ, ה.)

לְהִיּוֹת בַּיהוָה מִבְּטָחְךָ הוֹדַעְתִּיךָ הַיּוֹם אֶף

אֶתָּהּ (משלי כב, יט) *

וְאֲנִי בְּחֶסֶדְךָ בִּטְחֹתִי יִגַּל לְבִי בִּישׁוּעָתְךָ
אֲשִׁירָה לַיהוָה ^(אדני) כִּי גָמַל עָלַי

(תהלים יג, ו) *

הַשְּׁמִיעֵנִי בְּבִקְרַתְּךָ כִּי בְךָ בִּטְחֹתִי הוֹדִיעֵנִי
דַּרְךְךָ זֶה אֱלֹהֶיךָ נִשְׂאֵתִי נַפְשִׁי

(תהלים קמג, ח) *

וַיִּבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שִׁמְךָ כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ
יְהוָה ^(אדני) (תהלים מ, יא) *

וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלֵּלָהּ לְאֱלֹהֵינוּ יִרְאוּ
רַבִּים וַיִּירְאוּ וַיִּבְטְחוּ בַיהוָה ^(אדני)

(תהלים מג, ד) *

וְאֲנִי כְּזִית רֵעֵנָה בְּבֵית אֱלֹהִים בִּטְחֹתִי בְּחֶסֶד
אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד (תהלים נב, ז) *

וְאֶתָּה אֱלֹהִים תוֹרְדֵם לְבָאֵר שַׁחַת אֲנָשִׁי
דָּמִים וּמְרָמָה לֹא יַחֲצוּ יְמֵיהֶם וְאֲנִי אֶבְטַח בְּךָ

(תהלים נה, כד).

לִישׁוּעַתְךָ **קִוִּיתִי** יְהוָה^{אדני} (בראשית מז, יח).אֵל יִבְשׁוּ בִי **קִוִּיךָ** אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת אֵליִכְלְמוּ בִי מִבְּקִשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל^{אדני} (תהלים סט, ז).אוֹדֶךָ לְעוֹלָם כִּי עָשִׂיתָ וְאֶקְוֶה **שְׂמֶךָ** כִּי טוֹב

נֶגְדַת חֲסִידֶיךָ (תהלים נב, יא).

אֵת לְאֱלֹהִים דּוֹמֵי נֶפֶשׁ כִּי מִמֶּנּוּ **תִּקְוֹתִי**

(תהלים סב, ו).

אֵל תֹּאמַר אֲשַׁלְּמָה רַע, **קִוֶּה** לִיהוָה^{אדני} וַיִּשַׁע לְךָ

(משלי כ, כב).

יְהוָה^{אדני} חָנְנוּ לְךָ **קִוִּינוּ** הֲיִיה זִרְעִים לְבִקְרִים אֶף

יִשׁוּעַתְנוּ בְּעֵת צָרָה (ישעיהו לג, ב).

יְהוָה^{אדני} בִּקֵּר תִשְׁמַע קוֹלִי בִּקֵּר אֶעֱרֶךְ לְךָ**וְאֶצְפָּה** (תהלים ת, ד).

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד

(דברים ו, ד).

דַּבֵּר אֱלֹהִים כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אָנֹכִי לִקְחַת

אֶת עֵץ יוֹסֵף אֲשֶׁר בְּיַד אֶפְרַיִם וְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל

חִבְּרוּ וְנָתַתִּי אוֹתָם עָלָיו אֶת עֵץ יְהוּדָה

וַעֲשִׂיתֶם לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ אֶחָד בְּיַדִּי

(יחזקאל לו, יט).

יִרְאֵי יְהוָה בְּמַחֹו בִּיהוָה עֲזָרָם וּמְגֹנָם הוּא

(תהלים קמו, יא).

קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי וּלְדַבְּרוּ הוֹחֲלֵתִי

(תהלים קל, ה).

קִנְיָה אֵל יְהוָה חֹזֵק וַיֵּאֱמֹן לִבִּי וּקְנִיָה אֵל יְהוָה

(תהלים כז, יד).

קִנְיָה אֵל יְהוָה וּשְׁמֹר דְרָכָיו וִירוּמְמֹךָ לְרֵשֶׁת

אָרְץ בְּהַכְרַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה

(תהלים לו, לד).

הִבִּיאֲנִי אֵל בֵּית הַיַּיִן וְדִגְלוּ עָלַי אֲהַבָּה

(שיר השירים ב. ד.)

לְרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוֹרַק שְׁמֶךָ עַל בֶּן
עֲלָמוֹת אֶהְבֹּךָ (שיר השירים א. ג.)

לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַ בְּקִלּוֹ
וּלְדַבְּקָהּ בּוֹ כִּי הוּא תַיִךְ וְאַרְךָ יָמֶיךָ לְשֶׁבֶת
עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה אֲבֹתֶיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם (דברים ל. ט.)

הַגִּידָה לִּי שְׂאֵהֲבָה נִפְשֵׁי אֵיכָה תִרְעֶה אֵיכָה
תִּרְבִּיץ בַּצְּהָרִים שְׁלָמָה אֶהְיָה כְּעֹטְיָה עַל
עֲדְרֵי תִבְרִיךָ (שיר השירים א. ז.)

הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אֹן
בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת
הָאֵהֲבָה עַד שֶׁתַּחֲפִיץ (שיר השירים ב. ז.)

הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם מַה תְּעִירוּ וּמַה

תַּעֲרְרוּ אֶת הָאֱהָבָה עַד שְׂתַחַפֵּיז (שיר השירים ת. ד.)

רֵאשׁ דְּבַרְךָ אֱמֶת וְלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צְדָקָךָ
(תהלים קיט. קס.)

תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִיְמֵי קֶדֶם
(מִיכָה ז. ב.)

יִגְעַתִּי בִקְרָאִי נָחַר גְּרוֹנִי כָּלוּ עֵינַי מִיַּחַל
לְאֱלֹהֵי (תהלים סט. ד.)

וְאַל תִּצַּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי
לְמִשְׁפָּטְךָ יַחֲלֵתִי (תהלים קיט. מג.)

אֱמֶת מֵאָרֶץ תִּצְמַח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף
(תהלים פת. יב.)

מִים רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֱהָבָה
וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הַזֶּן
בֵּיתוֹ בְּאֱהָבָה בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ
(שיר השירים ת. ז.)

תודיעני אַרְחָה חַיִּים שְׁבַע שְׂמָחוֹת אֶת פְּנִיךָ,
נְעֻמֹת בְּיַמִּינְךָ נִצַּח (תהלים מז. יא).

פסוקי הקווי ליום ב'

אֱלֹהֵי בְךָ בַּטְחָתִי אֵל אֲבוֹשָׁה, אֵל יַעֲלֶצוּ
אוֹיְבֵי לִי (תהלים כח, ב).

לְדוֹד, שְׁפַטְנִי יְהוָה^{אֲדֹנָי} כִּי אָנִי בְּתַמִּי הִלַּכְתִּי
וּבִיהוָה^{אֲדֹנָי} בַּטְחָתִי לֹא אֶמְעַד
(תהלים כו, א).

יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה^{אֲדֹנָי} עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ
(תהלים לג, כב).

הֵיטֵב בְּהַבְלֵי הַגּוֹיִם מִגִּשְׁמִים?! וְאִם הַשָּׁמַיִם
יִתְּנוּ רַבִּימִים?! הֲלֹא אַתָּה הוּא יְהוָה^{אֲדֹנָי} אֱלֹהֵינוּ
וְנִבְרָא לָךְ כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת כָּל אֵלֵהּ
(ירמיהו יד, כב).

וְאָנִי עָלֶיךָ בַּטְחָתִי יְהוָה^{אֲדֹנָי}, אִמַּרְתִּי אֱלֹהֵי אַתָּה
(תהלים לא, טו).

הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבַטָּח וְלֹא אֶפְחָד, כִּי עֵינַי

וְזָמַרְתָּ יְיָ יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה (ישעיהו יב, ב).

וְהָיָה יוֹם אֶחָד הוּא יִוָּדַע לַיהוָה, לֹא יוֹם וְלֹא

לַיְלָה. וְהָיָה לְעֵת עָרֵב יְהִי־אֹר (זכריה יד, ז).

וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל

נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ (דברים ו, ה).

וַיְהוָה אֱלֹהִים אֶמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ

עוֹלָם, מְקַצֵּפוֹ תִרְעַשׂ הָאָרֶץ וְלֹא יִכְלוּ גוֹיִם

זַעֲמוּ (ירמיהו י, ז).

בְּטַח בִּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכֵן אֶרֶץ וְרַעֲיָה

אֲמוֹנָה (תהלים לג, ג).

אִם תַּחֲנֶנָּה עָלַי מִחֲנָנָה לֹא יִירָא לְבִי אִם תִּקּוּם

עָלִי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ (תהלים כז, ג.)

רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה אֲדֵנָה חֶסֶד יְסוּבְּבֵנוּ (תהלים לב, ט.)

בְּךָ בָטַחוּ אֲבֹתֵינוּ בָטַחוּ וְתַפְלְטֵמוּ (תהלים כב, ה.)

אֲלֵיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלְטוּ בְךָ בָטַחוּ וְלֹא בּוֹשׁוּ (תהלים כב, ו.)

רְצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם (תהלים קמז, יט.)

קִנְיָה אֵל יְהוָה וּשְׁמֹר דְרָכּוֹ וִירוֹמְמֶךָ לְרֵשֶׁת אֶרֶץ בְּהִכָּרַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה (תהלים לו, לד.)

הִדְרִיכֵנִי בְאַמְתָּךְ וְלִמְדֵנִי כִי אֵתָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתָךְ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם (תהלים כה, ה.)

סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל הַנִּפְלְיִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים (תהלים קמז, יד.)

מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל (יְהוָה) מוֹשִׁיעוּ בְּעַת צָרָה לְמָה
תִּהְיֶה כְּגַר בְּאֶרֶץ וּכְאֶרֶחַ נְטָה לְלוֹן (ירמיהו יד, ח).

גֹּל עַל יְהוָה דְּרַכְךָ וּבִטָּח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה
(תהלים לו, ה).

תָּם וַיִּשָּׂר יִצְרוֹנֵי כִי **קִוִּיתִיךָ** (תהלים כד, כא) *

גַּם כָּל **קִוִּיךָ** לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם
(תהלים כד, ג).

בְּטַחוּ בּוּ בְּכָל עֵת עִם שְׂפִכּוֹ לְפָנָיו לְבַבְכֶם
אֱלֹהִים מַחֲסֵה לָנוּ סֵלָה (תהלים סב, ט) *

וְעַתָּה מַה **קִוִּיתִי** אֲדַנִּי תוֹחֲלָתִי לָךְ הִיא
(תהלים לט, ח).

רְאֵה אֵיבֵי כִי רַבּוּ וְשִׁנְאָת חָמָס שְׁנֵאוֹנֵי
(תהלים כד, יט).

הִנֵּה עֵינַי יְהוָה אֵל יִרְאִיו **לְמִיחָלִים** לְחַסְדּוֹ
(תהלים לג, יח).

וְאֲנִי בַיהוָה אֶצְפֶּה אֹחִילָהּ לֵאלֹהֵי יִשְׁעֵי
 יִשְׁמְעֵנִי אֱלֹהֵי (מיכה ו, ז) *

וְאֲנִי תָמִיד אֵיחַל וְהוֹסַפְתִּי עַל כָּל תְּהִלָּתְךָ
 (תהלים עא, יד).

וּנְתַתִּי לָהּ אֶת כְּרַמֶּיהָ מִשָּׁם וְאֶת עֵמֶק עָכוֹר
 לְפֶתַח תְּקוּהָ וְעֲנַתָּה שָׁמָּה כִּימֵי נְעוּרֶיהָ וְכִיּוֹם
 עֲלוֹתָהּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם (הושע ב, יז) *

וְאֶתָּה בֵּאלֹהֶיךָ תָשׁוּב חֶסֶד וּמִשְׁפָּט שָׁמֵר
 וְקִנְיָה אֶל אֱלֹהֶיךָ תָמִיד (הושע יב, ז) *

מִי בָכֶם יֵרָא יְהוָה, שִׁמְעֵ בְקוֹל עֲבָדָיו אֲשֶׁר
 הִלְךְ חֹשְׁכִים וְאִין נִגְהָ לּוֹ, יִבְטַח בְּשֵׁם יְהוָה
 וַיִּשְׁעַן בֵּאלֹהָיו (ישעיהו ג, י) *

בְּרוּךְ הַגֵּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה וְהָיָה יְהוָה
 מִבְטָחוֹ (ירמיהו יז, ז) *

מָה תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנָיו (תהלים מב, ו).

הַשְּׁמִיעֵנִי בִּבְקֶרֶת חֶסֶדְךָ כִּי בָךְ בָּטַחְתִּי הוֹדִיעֵנִי
 דְרֹךְ זֶה אֵלֶיךָ כִּי אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי נַפְשִׁי (תהלים קמג, ח).

מָה תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי וּמָה תַּהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנָיו וְאֱלֹהֵי
 (תהלים מב, יב)

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד
 (דברים ו, ד).

וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי יִשְׁיבֵנוּ וְנַפְּשׁוּ אוֹתָהּ וַיַּעַשׂ
 (איוב כג, יג).

וְקָרַב אַתֶּם אֶחָד אֶל אֶחָד לֵךְ לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ
 לְאַחָדִים בְּיַדְךָ (יחזקאל לו, יז).

וַעֲשִׂיתִי אֶתֶּם לְגוֹי אֶחָד בְּאַרְצָן בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל
 וּמֶלֶךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם לְמֶלֶךְ וְלֹא יִהְיוּ עוֹד

לְשָׁנַי גוֹיִם וְלֹא יַחְצוּ עוֹד לְשִׁתִּי מִמְּלָכוֹת עוֹד
(יחזקאל לו, כב).

וְעַבְדֵי דָוִד מֶלֶךְ עָלֵיהֶם וְרוּעֵה אֶחָד יִהְיֶה
 לְכֻלָּם וּבְמִשְׁפָּטַי יֵלְכוּ וְחֻקוֹתַי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ
 אוֹתָם (יחזקאל לו, כד).

וְאֶהְבֶּתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל
 נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ (דברים ו, ה).

כִּי אִם שָׁמַר תִּשְׁמְרוּן אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹתָהּ לְאַהֲבָה אֶת
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַכֵּת בְּכָל דְרָכָיו וּלְדַבְּקָה בּוֹ
(דברים יא, כב).

לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַע בְּקִלּוֹ
 וּלְדַבְּקָה בּוֹ כִּי הוּא תַיִיד וְאַרְךָ יָמֶיךָ לְשֶׁבֶת
 עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם

לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם (דברים ל. ב.) *

יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו (תהלים קד. לא.) *

סִמְכוֹנֵי בְּאֲשֵׁישׁוֹת רַפְדוֹנֵי בַתְּפוּחִים, כִּי חוֹלֵת אֶהְבֶּה אֲנִי (שיר השירים ב. ה.) *

לְרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ טוֹבִים שָׁמֵן תּוֹרַק שְׁמֶךָ עַל בֶּן עֲלָמוֹת אֶהְבוּךָ (שיר השירים א. ג.) *

הַגִּידָה לִּי שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי אֵיכָה תִרְעֶה אֵיכָה תִרְבִּיץ בַּצְּהָרִים שְׁלָמָה אֶהְיָה כְּעֹטִיָּה עַל עֲדָרֵי חֲבָרִיךָ (שיר השירים א. ז.) *

וַיְהוָה אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ עוֹלָם מְקַצְפוֹ תִרְעַשׂ הָאָרֶץ וְלֹא יִכְלוּ גוֹיִם זַעֲמוֹ (ירמיהו י. י.) *

אֱמֶת מֵאָרֶץ תִּצְמַח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף

(תהלים פת, יב).

עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם
הַשֹּׁמֵר אֶמֶת לְעוֹלָם (תהלים קמו, ו).

כֹּה אָמַר יְהוָה שִׁבְתִּי אֶל צִיּוֹן וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ
יְרוּשָׁלַם וְנִקְרָאָה יְרוּשָׁלַם עִיר הָאֱמֶת וְהָר
יְהוָה צְבָאוֹת הָר הַקִּדְשׁ (זכריה ת, ג).

פסוקי הקווי ליום ג'

אֱלֹהֵי בְךָ בְּטַחְתִּי אֵל אֲבוֹשָׁה, אֵל יַעֲלֶצוּ
אוֹיְבֵי לִי (תהלים כה, ב).

לְדוֹד, שְׁפִטְנֵי יְהוָה^{אֲדֹנָי} כִּי אָנִי בְּתַמִּי הִלַכְתִּי
וּבִיהוָה^{אֲדֹנָי} בְּטַחְתִּי לֹא אֶמְעָד (תהלים כו, א).

יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה^{אֲדֹנָי} עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ
(תהלים לג, כב).

הֵיטֵב בְּהַבְלֵי הַגּוֹיִם מִגְּשָׁמִים?! וְאִם הַשָּׁמַיִם
יִתְּנוּ רַבִּימִים?! הֲלֹא אַתָּה הוּא יְהוָה^{אֲדֹנָי} אֱלֹהֵינוּ
וְנִקְוָה לָךְ כִּי אַתָּה עֹשֵׂיתָ אֶת כָּל אֱלֹהִים
(ירמיהו יד, כב).

וְאֲנִי עָלֶיךָ בְּטַחְתִּי יְהוָה^{אֲדֹנָי}, אָמַרְתִּי אֱלֹהֵי אַתָּה
(תהלים לא, טז).

הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד, כִּי עֲזִי

וּזְמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה (ישעיהו יב, ב).

וְהָיָה יוֹם אֶחָד הוּא יִנְדַע לַיהוָה, לֹא יוֹם וְלֹא

לַיְלָה. וְהָיָה לְעֵת עָרֵב יְהִי אֹר (זכריה יד, ז).

וְאֶהְבֶּתְךָ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל

נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ (דברים ו, ה).

וַיְהוָה אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ

עוֹלָם, מְקַצְפוֹ תִרְעַשׂ הָאָרֶץ וְלֹא יִכְלוּ גוֹיִם

זַעֲמוּ (ירמיהו י, ט).

כִּי אַתָּה גִּחִי מִבְּטָן מִבְּטְחִי עַל שָׂדֵי אֲמִי

(תהלים כב, ט).

וְאֲנִי בְּחֶסֶדְךָ בְּטַחְתִּי יִגַּל לְבִי בִישׁוּעָתְךָ

אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָמַל עָלַי (תהלים יג. ו).

זָבַחוּ זִבְחֵי צְדָק וּבִטְחוּ אֵל יְהוָה (תהלים ד. ו).

וַאֲנִי עָלִיד בְּטַחַתִּי יְהוָה אָמַרְתִּי אֱלֹהֵי אֲתָהּ (תהלים לא. טו).

יְהוָה עִזִּי וּמִגְנֵי בּוֹ בְּטַח לְבִי וְנִעְזַרְתִּי וַיַּעֲלֵז לְבִי וּמִשִּׁירֵי אֲהוֹדֶנּוּ (תהלים כח. ז).

בְּאֱלֹהִים בְּטַחַתִּי לֹא אִירָא מָה יַעֲשֶׂה אָדָם לִי (תהלים נו. יב).

מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נֶכּוֹן לְבוֹ בְּיְהוָה (תהלים קיב. ז).

מִשְׁכִּיל עַל דָּבָר יִמְצָא טוֹב וּבוֹטַח בַּיהוָה (משלי טז. ב).

אֲשָׁרִיו (משלי טז. ב).

לְהִיּוֹת בַּיהוָה מִבְּטַחְךָ הוֹדַעְתִּיךָ הַיּוֹם אָף (משלי כב. יט).

אֲתָהּ (משלי כב. יט).

מִי בָּכֶם יֵרָא יְהוָה^{אֲדֹנָי} שִׁמַּע בְּקוֹל עֲבָדָיו אֲשֶׁר
הִלְךְ חֲשָׁכִים וְאֵין נֹגֵה לוֹ יִבְטַח בְּשֵׁם יְהוָה^{אֲדֹנָי}
וַיִּשָּׁעַן בְּאֱלֹהָיו (ישעיהו ג. ט).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים בִּיהוָה^{אֲדֹנָי} כְּהַר צִיּוֹן לֹא
יִמוּט לְעוֹלָם יֵשֵׁב (תהלים קכח, א).

כְּמוֹפֶת הָיִיתִי לְרַבִּים וְאַתָּה מַחְסֵי עַז (תהלים עא, ז).
יֵצֵר סָמוּךְ תֵּצֵר שָׁלוֹם שָׁלוֹם כִּי בָךְ בְּטוּחַ
(ישעיהו כו, ג).

נְדָבוֹת פִּי רָצָה נָא יְהוָה^{אֲדֹנָי} וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנֵי
(תהלים קיט, קח).

הֵיִשׁ בְּהַבְלֵי הַגּוֹיִם מִגִּשְׁמִים?! וְאִם הַשָּׁמַיִם
יִתְּנוּ רַבִּבִּים?! הֲלֹא אַתָּה הוּא יְהוָה^{אֲדֹנָי} אֱלֹהֵינוּ
וְנִקְנָה לָךְ כִּי אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת כָּל אֱלֹהִים
(ירמיהו יד, כב).

כֹּה אָמַר יְהוָה ^{אֲדֹנָי} מִנְעֵי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךָ
 מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתְךָ נְאֻם יְהוָה ^{אֲדֹנָי}
 וּשְׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב. וַיֵּשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתְךָ נְאֻם
 יְהוָה ^{אֲדֹנָי} וּשְׁבוּ בָנִים לְגִבּוֹלָם

(ירמיהו לא. טו-טז).

הִנֵּה עֵינַי יְהוָה ^{אֲדֹנָי} אֶל יְרֵאָיו לְמִי־חַלִּים לְחַסְדּוֹ
 (תהלים לג. יח).

(תהלים כד. כא).

תָּם וַיֵּשֶׁר יִצְרוֹנַי כִּי קוֹיִתִּיךָ

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה ^{אֲדֹנָי} אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ^{אֲדֹנָי} אֶחָד
 (דברים ו. ד).

וְנִתַּתִּי לָהֶם לֵב אֶחָד וְדַרְךְ אֶחָד לְיִרְאָה אוֹתִי
 כָּל הַיָּמִים לְטוֹב לָהֶם וּלְבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם
 (ירמיהו לב. לט).

הַגִּידָה לִּי שְׂאֵהֲבָה נַפְשִׁי אֵיכָה תִרְעָה אֵיכָה
 תִּרְבִּיץ בַּצְּהָרִים שְׁלֹמָה אֶהְיָה כְּעֹטִיָּה עַל

עֲדָרִי תְּבַרִּיךְ (שיר השירים א. ז.) *

מִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֵהָבָה
וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הַזֶּן
בֵּיתוֹ בְּאֵהָבָה בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ
(שיר השירים ת. ז.) *

שִׁימְנֵי כַחֲוֹתָם עַל לִבְךָ כַחֲוֹתָם עַל זְרוּעֶךָ כִּי
עֲזָה כַמּוֹת אֵהָבָה קָשָׁה כַשְּׂאוֹל קִנְיָה רִשְׁפִּיהָ
רִשְׁפֵי אִשׁ שְׁלֵהֲבַתָּהּ
(שיר השירים ת. ז.) *

הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם תִּמְצְאוּ
אֶת דּוֹדֵי מַה תִּגִּידוּ לוֹ שְׁחֹלֶת אֵהָבָה אָנִי
(שיר השירים ת. ח.) *

וַיַּעֲבֵר יְהוָה^{אֲדֹנָי} עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה^{אֲדֹנָי}, יְהוָה^{אֲדֹנָי}, אֵל
רַחוּם וְחַנּוּן אַרְךָ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת. נִצַּר
חֶסֶד לְאֲלֹפִים נִשְׂא עֵזוֹ וּפִשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְּהָ

(שמות לד, ו-ז).

ראש דְּבַרְךָ אֵמֶת וְלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צְדָקָךָ

(תהלים קיט, קם).

יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה אֱדִינֵנו כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ

(תהלים לג, כב).

פסוקי הקווי ליום ד'

אֱלֹהֵי בְךָ בַּטְחָתִי אֵל אֲבוֹשָׁה, אֵל יַעֲלֶצוּ
אוֹיְבֵי לִי (תהלים כה, ב).

לְדוֹד, שָׁפַטְנִי יְהוָה אֲדֹנָי כִּי אָנִי בְּתַמִּי הִלַּכְתִּי
וּבִיהוָה בַּטְחָתִי לֹא אֶמְעַד (תהלים כו, א).

יְהִי תַסְדֵּךְ יְהוָה אֲדֹנָי עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ
(תהלים לג, כב).

הֵיִשׁ בְּהַבְלֵי הַגּוֹיִם מְגַשְׁמִים!? וְאִם הַשָּׁמַיִם
יִתְּנוּ רַבִּימִים!? הֲלֹא אַתָּה הוּא יְהוָה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
וְנִקְוָה לָךְ כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת כָּל אֱלֹהֵי
(ירמיהו יד, כב).

וְאָנִי עָלֶיךָ בַּטְחָתִי יְהוָה אֲדֹנָי, אֶמְרָתִי אֱלֹהֵי אַתָּה
(תהלים לא, טו).

הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבֹטָה וְלֹא אֶפְחָד, כִּי עֵזִי

וּזְמַרְתָּ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה

(ישעיהו יב, ב) *

וְהָיָה יוֹם אֶחָד הוּא יִוָּדַע לַיהוָה, לֹא יוֹם וְלֹא

לַיְלָה. וְהָיָה לְעַת עָרֵב יְהִי אֹר

(זכריה יד, ז) *

וְאֶהְבֵּת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל

נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ

(דברים ו, ה) *

וַיהוָה אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ

עוֹלָם, מְקַצְפוֹ תִרְעַשׂ הָאָרֶץ וְלֹא יִכְלוּ גוֹיִם

זַעֲמוּ

(ירמיהו י, ז) *

בְּאֱלֹהִים אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא

אִירָא מָה יַעֲשֶׂה בְּשָׂר לִי

(תהלים נ, ד) *

מִשְׁכִּיל עַל דְּבַר יִמְצָא טוֹב וּבֹטַח בַּיהוָה

אֲשֶׁרִיו (משלי מז, ב) *

כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לְבַנּוֹ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בְּטַחְנוּ
(תהלים לג, כא).

יּוֹם אִירָא אָנִי אֵלֶיךָ אֲבָטָח
(תהלים נו, ד) *

כִּי אַתָּה תִקְנֹתִי אֲדַנִּי יְהוָה מִבְּטַחִי מִנְעוּרֵי
(תהלים עא, ה).

יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בָּטַח בְּךָ
(תהלים פד, יג) *

שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה
אֱלֹהֵי הַבּוֹטָח אֵלֶיךָ
(תהלים פו, ב) *

אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהֵי אֲבָטָח בּוֹ
(תהלים צא, ב).

הַשְׁמִיעֵנִי בִבְקָר חֲסִדְךָ כִּי בְךָ בְּטַחְתִּי הוֹדִיעֵנִי
דְּרֹךְ זֶה אֵלֶיךָ כִּי אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי נַפְשִׁי
(תהלים קמג, ח).

בֵּית אֶהְרֹן בְּטַחוֹ בַּיהוָה^{אדני} עֲזָרָם וּמְגִנָּם הוּא

(תהלים קמו. ז).

יִרְאֵי יְהוָה^{אדני} בְּטַחוֹ בַּיהוָה^{אדני} עֲזָרָם וּמְגִנָּם הוּא

(תהלים קמו. יא).

טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה^{אדני} מִבְּטַחַּ בְּאָדָם^{אדם} (תהלים קית. ח).

טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה^{אדני} מִבְּטַחַּ בְּנְדִיבִים^{נדיבים} (תהלים קית. ט).

וְאֶעֱנֶה חֲרָפִי דָבָר כִּי בְּטַחַתִּי בְּדַבְרְךָ

(תהלים קיט. מב).

בְּטַח אֶל יְהוָה^{אדני} בְּכָל לִבְךָ וְאֶל בִּינְתְּךָ אֶל

תִּשְׁעֵן (משלי ג. ה).

חֲרַדַּת אָדָם יִתֵּן מוֹקֵשׁ וּבּוֹטַח בַּיהוָה^{אדני} יִשָּׁנֵב

(משלי כט. כה).

בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלַל לֹא יַחֲסֹר (משלי לא. יא).

וְתָהִי לְדָל **תְּקוּנָה** וְעֲלֹתָהּ קִפְצָה פִּיהָ (איוב ה, טז).

בְּטָחוֹ בַּיהוָה עֲדֵי עַד כִּי בָיָה יְהוָה צוֹר
עוֹלָמִים (ישעיהו כו, ד).

כִּי מִלֵּט אֲמַלְטֶךָ וּבַחֲרָב לֹא תִפֹּל וְהִיִּתָּה לְךָ
נִפְשֶׁךָ לְשָׁלָל כִּי **בְּטַחָתְךָ** בִּי נָאִם יְהוָה
(ירמיהו לט, יח).

מִי יִתֵּן תְּבוּאָה שְׁאֵלָתִי וְתִקְוֹתַי יִתֵּן אֱלֹהִים (איוב ו, ח)
כְּעֶבֶד יִשְׁאָף צֶלַע וְכַשְׂכִּיר יִקְוֶה פְּעָלוֹ (איוב ז, ב).

גַּם כָּל קִנְיֶיךָ לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם
(תהלים כה, ג).

קִנְיָה אֶל יְהוָה חֲזֹק וַיֵּאֱמִין לְבָבֶךָ וּקְוֶה אֶל יְהוָה
(תהלים כו, יד).

כִּי מֵרַעִים יִכְרַתוּן וּקְוֵי יְהוָה הִמָּה יִירָשׁוּ אֶרֶץ
(תהלים לו, ט).

קְוֵה אֵל יְהוָה^{אדני} וישמר דרכו וירוממוך לְרֵשֶׁת

אָרֶץ בְּהִכָּרַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה

(תהלים לו, לד).

קְוֵה קְוֵיתִי יְהוָה^{אדני} וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שׁוֹעֲתִי

(תהלים מ, ב).

אוֹדֶךָ לְעוֹלָם כִּי עָשִׂיתָ וְאִקְוֶה שְׂמֹךְ כִּי טוֹב

נִגְדַר חֲסִידֶיךָ (תהלים נב, יא).

אֵךְ לֵאלֹהִים דּוֹמִי נִפְשִׁי כִּי מִמֶּנּוּ תִקְוֹתִי

(תהלים סב, ו).

כִּי אִם יֵשׁ אַחֲרַיִת וְתִקְוֹתֶךָ לֹא תִכְרַת

(משלי כג, יח)

וַחֲבִיתִי לִיהוָה^{אדני} הַמִּסְתִּיר פָּנָיו מִבֵּית יַעֲקֹב

וְקְוֵיתִי לוֹ (ישעיהו ת, יז).

קְוֵיתִי יְהוָה^{אדני} קְוֹתָה נִפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִי

(תהלים קל, ה).

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד

(דברים ו, ד).

וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי יִשְׁכְּנוּ וְנַפְשׁוֹ אוֹתָהּ וַיַּעַשׂ

(איוב כג, יג).

הַגִּידָה לִי שְׂאֵהָבָה נַפְשִׁי אֵיכָה תִרְעֶה אֵיכָה

תִּרְבִּיץ בַּצְּהָרִים שְׁלֹמָה אֶהְיָה כְּעֹמֶיָה עַל

עֲדָרֵי חֲבָרִיד (שיר השירים א, ז).

מָה יִפִּית וּמָה נְעֻמָּת אֶהָבָה בַּתְּעַנּוּגִים

(שיר השירים ז, ז).

עַל מִשְׁכְּבֵי בַלִּילוֹת בְּקִשְׁתִּי אֵת שְׂאֵהָבָה

נַפְשִׁי בְּקִשְׁתִּי וְלֹא מְצֵאתִיו (שיר השירים ג, א).

אָקוּמָה נָא וְאֶסוּבָּה בְּעִיר בְּשׁוּקִים וּבְרַחְבוֹת

אֲבַקֶּשֶׁה אֵת שְׂאֵהָבָה נַפְשִׁי בְּקִשְׁתִּי וְלֹא

מְצֵאתִיו

* (שיר השירים ג. ב.)

הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבֹּאוֹת אֹנוּ
בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ וְאִם תִּעֹרְרוּ אֶת

הָאֱהָבָה עַד שְׁתַּחֲפִיץ (שיר השירים ב. ז.) *

מִי אֵל כְּמוֹד נִשְׂא עֹז וְעֵבֶר עַל פִּשְׁעֵי לְשֹׂאֲרֵית
נִחַלְתוּ לֹא הֶחְזִיק לְעַד אֲפֹ כִי חָפִיץ חֶסֶד הוּא:
יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבֹּשׁ עֲזֹנְתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצְלוֹת
יָם כָּל חַטָּאוֹתָם: תִּתֵּן **אֱמֶת** לְיַעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִיַּמֵּי קָדָם

* (מיכה ז. יח-ב.)

צְדָקְתְּךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ **אֱמֶת** (תהלים קיט. קמב.) *

יִרְאֵת יְהוָה ^{אֲדִינִי} טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד מִשְׁפָּטֵי

יְהוָה ^{אֲדִינִי} **אֱמֶת** צְדָקוֹ יִחַדּוּ (תהלים יט. ז.) *

וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא לֹא יוֹסִיף עוֹד יִשְׂרָאֵל
וּפְלִיטַת בַּיִת יַעֲקֹב לְהִשָּׁעַן עַל מִכְהוֹ וְנִשְׁעַן עַל
יְהוָה וְאָרְצוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַמֶּת (ישעיהו י. ב.)

פסוקי הקווי ליום ה'

אֱלֹהֵי בְךָ בְּטַחְתִּי אֵל אֲבוֹשָׁה, אֵל יַעֲלֶצוּ
אוֹיְבֵי לִי (תהלים כה, ב).

לְדוֹד, שְׁפַטְנִי יְהוָה^(אֲדֹנָי) כִּי אָנִי בְּתַמִּי הִלַכְתִּי
וּבִיהוָה^(אֲדֹנָי) בְּטַחְתִּי לֹא אֶמְעָד (תהלים כו, א).

יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה^(אֲדֹנָי) עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ
(תהלים לג, כב).

הֵיִשׁ בְּהַבְלֵי הַגּוֹזִים מִגִּשְׁמִים?! וְאִם הַשָּׁמַיִם
יִתְּנוּ רַבָּבִים?! הֲלֹא אַתָּה הוּא יְהוָה^(אֲדֹנָי) אֱלֹהֵינוּ
וּנְקַוֶּה לָּךְ כִּי אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת כָּל אֱלֹהֵי
(ירמיהו יד, כב).

וְאָנִי עָלֶיךָ בְּטַחְתִּי יְהוָה^(אֲדֹנָי), אֶמְרָתִי אֱלֹהֵי אַתָּה
(תהלים לא, טו).

הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד, כִּי עֲוִי
וּזְמַרְתָּ יְהוָה יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה

*(ישעיהו יב, ב) *

וְהָיָה יוֹם אֶחָד הוּא יוֹדַע לַיהוָה, לֹא יוֹם וְלֹא
לַיְלָה. וְהָיָה לְעֵת עֶרֶב יְהִי אֹר

*(זכריה יד, ז) *

וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל
נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ (דברים ו, ה) *

וַיְהוָה אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֻךְ
עוֹלָם, מְקַצֵּפוֹ תִרְעַשׂ הָאָרֶץ וְלֹא יִכְלוּ גוֹיִם
זַעֲמוּ (ירמיהו י, ז) *

אֵף אֶרְחַ מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה קִוּיִּנּוֹךְ לְשִׁמּוֹךְ
וּלְזִכְרֶךָ תִּתְּאוֹת נַפֶּשׁ

*(ישעיהו כו, ח) *

כִּן דַּעַת חֲכָמָה לְנַפְשֶׁךָ אִם מְצֵאתָ וַיֵּשׁ אַחֲרַיִת
וּתְקַוֶּיְתָךְ לֹא תִכְרַת

*(משלי כד, יד) *

אֵל תֹּאמַר אֲשַׁלְמָה רַע **קְנוּה** לַיהוָה^{אדני} וַיִּשַׁע לָךְ

(משלי כ, כב).

יְהוָה^{אדני} חָנְנוּ לָךְ **קְוִינוּ** הִיּוּ זִרְעַם לַבְּקָרִים אַף

יִשׁוּעַתְנוּ בְּעֵת צָרָה

וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קְוִינוּ לוֹ

וַיִּוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יְהוָה^{אדני} **קְוִינוּ** לוֹ נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה

בַּיִשׁוּעַתוֹ (ישעיהו כה, ט).

יְהוָה^{אדני} צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם **בָּטַח** בְּךָ (תהלים פד, יג).

כְּמוֹפֶת הָיִיתִי לְרַבִּים וְאַתָּה מַחְסֵי עֵז (תהלים עא, ז).

יֵצֵר סָמוּךְ תֵּצֵר שָׁלוֹם שָׁלוֹם כִּי בְךָ **בָּטוּחַ**

(ישעיהו כו, ג).

וְקוֹי יְהוָה^{אדני} יַחְלִיפוּ כַח יַעֲלוּ אֶבֶר כַּנְּשָׁרִים

יְרוּצוּ וְלֹא יִיגְעוּ יִלְכוּ וְלֹא יִיעֲפוּ (ישעיהו מ, לא).

וְהָיוּ מְלָכִים אֲמֹנִיךָ וְשָׂרוּתֵיהֶם מִיְנִיקַתְיךָ
 אַפִּים אֶרֶץ יִשְׁתַּחֲווּ לָךְ וְעַפְר רִגְלֶיךָ יִלְחֲכוּ
 וְיָדַעַתָּ כִּי אֲנִי יְהוָה^{אֲדֹנָי} אֲשֶׁר לֹא יִבְשׁוּ **כְּנִי**

וְאַתָּה בְּאֱלֹהֶיךָ תָּשׁוּב חֶסֶד וּמִשְׁפָּט שָׁמֵר
וְקִנְיָה אֵל אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד

(הושע יב, ז)

מְקִנְיָה יִשְׂרָאֵל יְהוָה^{אֲדֹנָי} כָּל עֲזֹבֶיךָ יִבְשׁוּ וְסוּרֵי
 בְּאֶרֶץ יִכְתְּבוּ כִּי עָזְבוּ מְקוֹר מַיִם חַיִּים אֶת
 יְהוָה^{אֲדֹנָי}

(ירמיהו יז, ג)

כִּי אֲנֹכִי יָדַעְתִּי אֶת הַמַּחְשָׁבַת אֲשֶׁר אֲנֹכִי
 חָשַׁב עֲלֵיכֶם נְאֻם יְהוָה^{אֲדֹנָי} מַחְשְׁבוֹת שָׁלוֹם וְלֹא
 לְרָעָה לָּתֵת לָכֶם אַחֲרַיִת **וְתִקְנָה**

(ירמיהו כט, יא)

מֵה תִשְׁתַּחֲוֶהֱי נַפְשִׁי וּמֵה תִהְיֶה עָלַי הוֹחֵלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲוֹדְנֶנּוּ יִשׁוּעַת פָּנָי וְאֱלֹהֵי
 (תהלים מג, ה)

טוֹב יְהוָה אֲדַבֵּר לְקוֹן לְנַפְשׁוֹ תִּדְרֹשׁנוּ
 (איכה ג, כה) *

חֲזֹקוּ וַיֵּאֱמִין לְבַבְכֶם כֹּל הַמִּיחָלִים לַיהוָה
 (תהלים לא, כה).

יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ
 (תהלים לג, כב).

דוֹם לַיהוָה וְהִתְחוּלַל לוֹ אֵל תִּתְחַר בְּמִצְלִיחַ
 דְּרָכּוֹ בְּאִישׁ עֹשֶׂה מְזֻמוֹת
 (תהלים לו, ז) *

כִּי לָךְ יְהוָה הוֹחֵלְתִי אַתָּה תַעֲנֶה אֲדַנִּי אֱלֹהֵי
 (תהלים לח, מז).

זְכֹר דְּבַר לְעַבְדְּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתַּנִּי
 (תהלים קיט, מט) *

יִרְאֶיךָ יִרְאוּנִי וַיִּשְׂמְחוּ כִּי לְדַבְּרְךָ יִחַלְתִּי
 (תהלים קיט, עד).

יִחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
 (תהלים קלא, ג).

יְהוָה אֱדַי בְּקֹר תִּשְׁמַע קוֹלִי בְּקֹר אֶעֱרָךְ לְךָ

וְאֶצְפָּה (תהלים ה, ד).

וְאֲנִי בִיהוָה אֱדַי אֶצְפָּה אֹחִילָהּ לֵאלֹהֵי יִשְׁעֵי

יִשְׁמַעֲנֵי אֱלֹהֵי (מיכה ו, ז) *

שִׁמַּע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד

(דברים ו, ד).

כִּי אִזְ אֶהֱפֹךְ אֶל עַמִּים שָׁפָה בְרוּרָה לְקֹרָא

כָּל־שֵׁם יְהוָה לְעַבְדוֹ שָׁכַם אֶחָד (צפניה ג, ט) *

רַק שָׁמְרוּ מְאֹד לַעֲשׂוֹת אֶת הַמִּצְוָה וְאֶת

הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם מִשֵּׁה עֶבֶד יְהוָה

לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְלַכֵּת בְּכָל

דְרָכָיו וּלְשָׁמֵר מִצְוֹתָיו וּלְדַבְּקָה בּוֹ וּלְעַבְדוֹ

בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם (יהושע כב, ה).

מִשְׁכְּנֵי אֶחָדֶיךָ נְרוּצָה הֵבִיאֵנִי הַמֶּלֶךְ תְּדַרְוּ
 נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בְּךָ נִזְכִּירָה דְרִיךְ מִיַּיִן מִיִּשְׂרָאֵל
 אֶהְבֹּדְךָ (שיר השירים א. ד.) *

וְאֶהֱבֶתְךָ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַרְתָּ מִשְׁמַרְתּוֹ
 וְחַקְתָּיו וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל הַיָּמִים (דברים יא. א.) *

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמֵעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי
 מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֵת יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם
 (דברים יא. ג.) *

וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא
 יְהִי יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד (זכריה יד. ט.) *

לְרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוֹרֵק שֶׁמֶךְ עַל כֵּן
 עַלְמוֹת אֶהְבֹּדְךָ (שיר השירים א. ג.) *

עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף רִפְיֵדְתוֹ זָהָב מְרַכְּבוֹ אֲרָגְמָן
תּוֹכוֹ רְצוּף אֶהְבָּה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם

(שיר השירים ג, י).

מָה יִפִּית וּמָה נְעֻמָּת אֶהְבָּה בַּת־עֲנוּגִים

עַל מִשְׁכְּבֵי בְּלִילוֹת בְּקִשְׁתִּי אֵת שְׂאֵהְבָה

נַפְשִׁי בְּקִשְׁתִּיו וְלֹא מִצְּאֵתִיו
(שיר השירים ג, א).

כָּל אֲרָחוֹת יְהוָה^{אֲדֹנָי} חֶסֶד וְאַמֶּת לְנִצְרֵי בְרִיתוֹ

וְעֵדֹתָיו (תהלים כה, י).

וַיַּעֲבֹר יְהוָה^{אֲדֹנָי} עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה^{אֲדֹנָי}, יְהוָה^{אֲדֹנָי}, אֵל

רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: נִצֵּר

חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֹון וּפִשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְּהָ

בְּיָדךָ אֶפְקִיד רוּחִי פָּדִית אוֹתִי יְהוָה^{אֲדֹנָי} אֵל

אֶמֶת (תהלים לא.ו).

כִּי גַבַר עָלֵינוּ חֲסֵדוֹ וְאֶמֶת יְהוָה לְעוֹלָם
הַלְלוּיָהּ (תהלים קיז.ב).

כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צִיּוֹן וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ
יְרוּשָׁלַם וְנִקְרָאָהּ יְרוּשַׁלַם עִיר הָאֱמֶת וְהָר
יְהוָה צְבָאוֹת הָר הַקִּדְשׁ
(זכריה ת.ג).

וְהִבֵּאתִי אֹתָם וְשָׁכְנוּ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְהָיוּ לִי
לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים בְּאֶמֶת
וּבְצִדְקָה (זכריה ת.ח).

תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִיַּמֵּי קָדָם
(מיכה ו.ב).

מאמר פסוקי הקיווי

הקדמה:

פסוקי הקיווי הובאו בנספחי ספר "קיצור הכוונות" לרמח"ל והם קובץ פסוקים המחולקים לחמישה ימי השבוע א' - ה'. קובץ זה בנוי מתשעה פסוקים בסיסיים הנאמרים בכל יום ואליהם מצטרפים הפסוקים האחרים המיוחדים לכל יום.

במאמר הקיווי, מבאר עט"ר ומשבח את מעלת דרגת הקיווי:

"ראשית הבריאה בתקוה... המקוה תפלתו עולה בלי אמצעי, לא על ידי מלאך, אלא, "לישועתך" דייקא, כמו שמדבר לנוכח, לא על ידי שליח, כי הוא קו הבוקע ונוקב ועולה עד ה' ממש... ומי שהוא דל ממעשים טובים יש לו תקוה, כי השם מתגלה עליו ומעביר כל פשעים... המקוה הוא ממש בוקע בקו תקותו, ועושה נקב וסדק לעלות תחת כסא הכבוד... המקוה, אפילו נכנס בגהינם יוצא ממנו".

ממאמר הקיווי לא ניתן להבין איך ניתן לרכוש את מידת הקיווי. למרות שמושג הקיווי הוא מאבני היסוד בכל תורת הרמח"ל - עדיין יתקשה הלומד לגבש ולהעמיד את עיקרי עמודי התקווה. כדרכו בקודש, השאיר לנו עט"ר בחד גדול, את "פסוקי הקיווי" הטומנים בחובם את הבנת עיקרי מידת הקיווי מחד, וכלי אדיר לחציבת תלמים בנפשנו המכוונים אותנו לרכישתו מאידך.

בניתוח מבנה הפסוקים ניתן למצוא בתוכם ששה נושאים עיקריים:

בטחון, קיווי, יחול, אחד, אהבה, אמת.

ששת התוכנות הנ"ל, הן מעין ששה אבות המידות המצויות בכל חלקי תורת עט"ר בהתייחסויות ובנושאים שונים, וכולן מכוונות לכיוון אחד שהוא סוד הקיווי המביא לתכלית הבריאה שהיא אחת:

דבקות.

הבנת כל אחד מהנושאים כמובן אינה אפשרית במאמר זה. כן נראה לומר, שרבנו כבוד עט"ר, קבץ את הפסוקים במבנה בסיסי המיועד לנתב ולקשר את כל העבודה והמידות, תחת ששת אבות המידות, להיות המקווה מעורר ופועל לתכלית רצון הבורא ולהיות שותף של ממש בתיקון הבריאה. אין ספק שבקריאתם תמשך הארה עצומה בנשמת המקווה שיכוננו אותו לקו רצון המאציל - לתכלית האחת.

ואלו הן ו' המידות:

קיווי

תכלית הקיווי הוא החיבור הישיר בין המקווה לה' יתברך ללא אמצעים וללא תנאים, ועיקרה התעוררות התחתון לחיבור ככלי המצפה ומייחל לשפע שימלאו ויחיהו. תכונת הקיווי היא יסודית וקדומה ומושרשת בראשית הבריאה (מ. הקיווי):

"אין ראשית אלא תקוה. אין הצמצום עשוי כי אם לצפות שיכנום בו קו אין סוף ב"ה, וזה קו - לשון קווי ותשוקה".

בעת שצמצם האין סוף ב"ה את כל כוחו על מנת שתתאפשר הבריאה ויהיה מקום לנפרדים, היה ה"מקום" שנוצר חלל ריק וחשוך ביחס לאין סוף ב"ה שהסתלק ממנו (ואור עצום ובלתי נתפס שעדיין אינו מאפשר קיום לנפרדים מבחינתנו) אולם, הייתה תשוקה עצומה מצד ה"מקום" שישוב קו האין סוף ב"ה ויאיר בו כדי שיתגלה רצונו יתב' לברוא - בהתהוות העולמות בחללו.

"השפע נשקף מלמעלה, וממתין לתקוה שתצמוח מלמטה מן הארץ" (שם).

מאז ועד עתה, תשוקת הכלי היא תקוותו שישוב קו השפע ויכנוס לתוכו, וממתין השפע העליון ליחולו של התחתון. וכשם ששפע ההנהגה מתפשט מלמעלה למטה בג' קווים - חסד דין ורחמים, כך צריך שיעלה הרצון התחתון בקווים ישרים בצפייה לטובתו יתב'. והוא סוד הכתוב "עיני כל אליך ישברו" והיא תקוות התחתון "ואתה נותן להם את אכלם בעתו" משפיע אליהם טובתו.

"המקוה הוא ממש בוקע בקו תקותו, ועושה נקב וסדק לעלות תחת כסא הכבוד" (שם).

אשרי הזוכה להשתלם במידה זו שכל מציאותו וקיומו מעידה על בוראו ומקיים בגופו ורוחניותו את רצון מאצילו.

בטחון.

כתב עט"ר במאמר הקיווי בענין בטחון של אמת - בטחון האמונה, בב' בחינות: גשמיות ורוחניות.

"תקות אמת שהוא הבטחון של אמת שבוטחים בהשגחה. וכל שאר בטחונות בהשתדלות, הם בטחונות של שקר" (שם).

כל פעולה שאדם עושה צריכה להבחן האם היא הכרחית אם לאו. בחר האדם לפעול - יעשה הפעולה מצד הכרח ולא שיחשוב שמתוקף ההשתדלות הוא פועלה, כי אז הוא בוטח בעצמו,

שזאת הפעולה הכרחית להשיג את חפצו, ובלעדיה לא ימלא ה' את חסרונו. ועל זה אמר הכתוב "בטח אל ה' בכל לבך ואל בינתך אל תשען". על כן, יעשה את אשר צריך מצד ההכרח והידיעה שהשגחתו יתברך לבדה היא הפועלת במחשבתו ובמעשיו, ויבטח בה', שהשגחתו בלבד היא הפועלת, ותנחה את פעולתיו כרצונה ולא כרצונו.

"ובטחון בה' הוא בטחון אמת... וזה, לישועתך קויתי יהו"ה - לזה השם הויה שהוא ראשית הכל, צריך שתהיה התקוה, ולא לשום כנוי... וכל המקוה - תפלתו עולה בלי אמצעי, לא על ידי מלאך, אלא, "לישועתך" דייקא, כמו שמדבר לנוכח, לא על ידי שליח, כי הוא קו הבוקע ונוקב ועולה עד ה' ממש". (שם).

והוא שאמר הפסוק "קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת". שיהיה הקשר בין האדם לבוראו קשר ישיר ובלתי אמצעי, ויהיה בטוח שה' שומע, מקשיב ומאזין למוצא פיו, ליבו ומחשבותיו כאשר ידבר איש אל רעהו פנים אל פנים. ולא יחפש

תחבולות, סגולות, התקשרויות וכיוצ"ב ויחשוב שבלעדיהן לא ישמע קולו או לא תתקבל תפילתו. אלא ידע ויבטח שתפילתו, צעקתו ושועתו עולה ובוקעת את כל הרקיעים, ונכנסת ונשמעת כבן יחיד בהיכל המלך - אביו. ואם לא התקבלה בקשתו ידע, שהכל הוא אך ורק לטובתו "כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם ה'. כי גבהו שמים מארץ, כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם".

אחד.

הוא ענין יחוד מציאותו ית' ויחוד שליטתו. הקב"ה הוא המנהג את הכל באמת, ועצתו לבדה היא תקום, שהיא הגיע טובו ושלימותו אל ברואיו. לפי אמתת הענין צריכים הדברים להתגלגל בגלגולים אלה על פי יסודות החכמה הנפלאה והטוב האמיתי, ויודע בסוף כל הגלגולים כי הוא ית"ש

אחד **יחיד** ומיוחד, והוא סיבב כל המסיבות האלה בדרכיהם לבא אל התכלית האמיתי, שהוא הטוב האמיתי.

כלל כל המסיבות הסובבות בעולם הוא, שהנה ברא הבורא ית' את הרע לשיעבירוהו בני האדם, ויקבעו בעצמם ובבריאה את הטוב.

ואמנם שרש כל מציאות הרע, פעולותיו ושליטתו, הוא העלים הבורא ית' את יחודו, שאינו מתגלה בעוצם אמתתו לכל, וכפי שיעור ההעלם כך הוא שיעור כח מציאותו של הרע. ושרש כל ביטול הרע והעברתו והקבע כל הבריאה בטוב, הוא גילוי אמתת יחודו ית'. והוא מה שאמר הכתוב, ראו עתה כי אני אני הוא וכו', וכתוב, למען תדעו ותאמינו וכו', לפני לא נוצר אל, ואחרי לא יהיה.

ונמצא שסוף תיקון כל הבריאה תלוי בגילוי יחודו ית'. והנה הוא היה הווה ויהיה תמיד **א**חד **יחיד** ומיוחד, אלא שעכשיו אינו מגולה לכל כראוי,

ולעתיד לבא יתגלה לגמרי לכל הברואים, כמו שכתוב, "ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד".

ואולם נתחייבנו אנחנו בני ישראל להעיד על אמתת יחודו ית' בין בבחינת המציאות, שהוא לבדו המצוי המוכרח וכל הנמצאים ממנו הם נמצאים ובו תלויים. בין בבחינת השליטה, שהוא לבדו ית"ש השליט המיוחד, ואין פועל שיפעל - אלא מכח ורשות שניתן לו ממנו.

ואף על פי שאין דבר זה גלוי עתה באמת הנה אמתת הדבר כך היא, וכן יגלה ויודע בסוף הכל. (דרך ה', ד' ד').

וזהו תקות המייחלים לגילוי יחודו ית'. ומקוים "שיתעורר יחוד שלך כמו שאנו מקוים באמת, ומיד יאמר באלה הטמאים "לא יהיה לך אלהים אחרים על פני", באחד שישלוט בעולם - אל אחר לא יתקיים כלל! אלא ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, (תקט"ו תפילה חצ"ר).

אהבה

אהבת ה' יתב' היא אהבת אמת בה דבק המקווה, היודע שהכל הוא טוב, וכל תהפוכות העולם וכל מה שנראה רע, מקבל אותם עליו המקווה באהבה גמורה שאינה תלויה בדבר. סמוך ליבו ובטוח בה' שבגילוי היחוד תתגלה האמת ויחזור כל רע לטוב ויתהפכו הדינים לברכות, ויתברר שהכל היה בעצה עמוקה לתכלית הטוב. וכן כתב בתפילה גר"ן:

וזה שאמר הכתוב "שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה", ביחוד שלך שאתה מחזיר כל רע לטוב כל אותם המדרגות הקשות שעברו עלינו בכמה תקף דין קשה, אותם עצמם יחזרו שערים פתוחים של ברכות עלינו, באותו הזמן "אודך יהוה כי אנפת בי ישוב אפך ותנחמני".

אל אחד יחיד ומיוחד. לא יכול לעשות זה אלא יחודך, "שמע ישראל יהוה אלהינו" וכו' שבעבור כך אנו אוהבים אותך בכל מדה ומדה שיודעים אנחנו

שהכל טוב הוא, וכך אנו מעידים לגבך "ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך", באמת שלך אנחנו בוטחים, ליחוד שלך אנו מקוים, לא נבוש כי בטחנו בך, לישועתך קויתי יהוה".

אמת

ראשית בריאת העולם במידת אמת כדכתיב "בראשית **ת** בר'**א** אלהי'**ם**" – ס"ת אמת. ונחתמה במידת אמת כדכתיב "אשר בר'**א** אלהי'**ם** לעשו'**ת**", בסוד השוואת הראש והסוף, מה שהיה הוא שיהיה. וכשם שהזכיר **שם מלא** "ביום עשות יהוה אלהים" על עולם מלא כך ייחד **שם מלא** על מידת אמת "ויהוה אלהים אמת".

בחטא עץ הדעת התפרץ השקר והתפשט בעולם, הם כל הסטרא ארחא עלמא דשיקרא, ועתה צריך כל כך זמן כדי להעבירו מן העולם ולגלות, שכל הרע הוא מציאות נברא! ברצונו בראו וברצונו

יבטלו, כדי להראות כוח עוצמתו ושליטתו יתב' שהופכו אינו זולתו. מידת קצבת ימי התפשטות השקר נקראת תקופת האמצע, תקופת ה"תוך" ואפשרית רק בעת שהנהגת מידת אמת נסתרת, וכשזו תתגלה בעולם - מיד יתבטל השקר ויתברר שגם שהיה נראה לכאורה שהשקר שלט אינו אלא כפי שהותר לו להיות פועל ונשלט ע"י מידת האמת, בסוד שליטתו המוחלטת יתברך ב"ראש תוך סוף" הרמוז באותיות אמת. זו היא תקות המקוים האוחזים במידת אמת ומייחלים שיתגלה יחודו בעולם, ויעביר את השקר, ויתברר שמלכותו בכל משלה, שכלם יכירו שהקב"ה לעולם שלט, אפילו בזמן שהיה נראה שהקליפות שולטות. וכן כתב בתפילה ע' (מבואר):

אל אחד יחיד ומיוחד, בשם קדשך אני מזכיר יהוה שדי אלהי ישראל (שהוא הקיווי העולה מישראל) - שכן תהיה אתה מזכיר שם קדשך (היחוד היורד) על כל בריותיך, ומיד (פעולת שפע הקיווי) ישתברו

מפניו סלעים, ירקדו הרים וגבעות כבני צאן, למען יחודך הנשגב והנורא, אל אמת שלאמתך אנחנו מקוים, אל אמת הושיעה ועננו, לישועתך קויתי יהו"ה.

יחול.

המייחל הוא המצפה מתוך בטחון אמת ותפילה בזמן הגלות, בעת שהחושך מכסה ארץ ושכינה צועקת "הושיבני במחשכים כמתי עולם" מצד הדינים הסותמים את עיני השגחה ונראה שח"ו שעזב אלהים את הארץ, בעת הזו, מייחל המקווה לגילוי עיני ההשגחה העליונה מצד אריך אנפין - אור של עינא פקיחא שנאמר בו "הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל" שאין בו דינים ואין שינה, וימין ושמאל חוזרים להיות ימין חסדים עליונים, ומייחל שיתפשטו למטה ויסירו את הדינים שכבר התפשטו ביחוד העינים התחתונים והעליונים להיות אחדים.

על המקוים לגילוי זה נאמר "העם הולכים בחשך ראו אור גדול". למי נפקח זה? אלא למי שמקוה לך, דכתיב "הנה עין ה' אל יריאיו למיחלים לחסדו", שאף על פי שלמטה החשך שלט לסגור העינים, הרי למעלה אין חשך אלא ונהורא עמיה שרא, "העם ההולכים בחשך ראו אור גדול". תקט"ו תפילות - תפילה קמא מבואר.

וזה "הנה עין ה' אל יראיו", דהיינו גילוי עין האריך אנפין אל יראיו, למי שיראים ממנו יראת הרוממות. ולכן חזר ופירש "למיחלים לחסדו", כי אין בו (בא"א) גבורות שייראו מהם, אלא אדרבא מי שמיחל לחסדו ירא מרוממותו. ונמצא שאין אור עין האריך אנפין מתדבק היטב בזעין אנפין אלא בבחינת יראה זו - שהב' עינים הם חוזרין לאחד בסוד החזרת הדין לחסד. אדיר במרום עמ' שכ.

ולעתיד לבא, (מתורגם ומבואר) "בזמן שתעלה השכינה עד הכתר העליון אחריה יתוקן העולם תיקון כראוי. באותו הזמן יתקיים "אל יתן למוט

רגליך" - וזה על משיח בן יוסף. אימתי? אלא בזמן ש"אל ינום שומרך" - זה עתיקא קדישא יאיר עליו, שעליו נאמר "הנה עין ה' אל יראיו" והוא משיח בן יוסף, וכולם שהם היראים תלויים בו, "למיחלים לחסדו" של עתיקא. וכמו שלמעלה מתחברים ימין ושמאל כאחד, כך יהיה באותו הזמן למטה להציל את משיח בן יוסף ח"ו ממיתה בחיבור שיתחבר במשיח בן דוד". תיקוני זוהר תניינא [תיקון מ"ד דף קכח](#).

בסדר פסוקי הקיווי לכל יום. צבעי המידות הודגשו בכל פסוק כדי לתת הדגש למידה אליה מכוון הפסוק. במספר פסוקים בודדים לא נזכרה המידה באופן מפורש וכנראה שהובאו מתוקף פירושם.